

VỤ ÁN BÌNH-XUYÊN ĐÃ KẾT LIỀU

VIỆT-NAM CỘNG-HOA NĂM THU 3

NGÀY THỨ SÁU 30-8-1957

MỐI NGÀY

1 VĂN-DÊ

Tử vú án giàn điệp
Ngô à Mỹ đến vụ
xử tay sai Cộng Thục
Phong ở Saigon

→ Tối không thể nhận
tội biến hộ cho một tên
giết người. Ông là
Bố già của huyện sa John
Abi trả lời cho khách hàng
của ông là Ivanovitch Abel,
đại tá gián điệp Ngô bị
bắt ở Mỹ và bị đưa ra
xử trước Toà án Brooklyn
ở New York ngày hôm
trước.

Tối, ông ta bị bắt
lên Abel không phải là
một khát hóng như trèm
ngân khát hóng khai, có
ông?

Một thời gian sau, Abel,
đại tá gián điệp Ngô
không phải là một khát
hóng chì chửi ông một
sự ché chò khát hóng Abel
cứu ông một sự đồng
lõi, một sự phản bộ! (gi)
quyền đồng lõi với Abel,
không phản bội dân tộc
Ông Luật sư John làm thế
nếu có thể ông tái mặt ôn
đặc lực, họ sẽ mưu toon
phá hoại nên an ninh, nên
độc lập của dân tộc Hoa
Ký?

Cùng một ngày với Yu
xuân giàn điệp Ngô à
Nhà Quốc, tại Saigon bao
tay sai Cộng Thục Phong
(Xem tiếp trang 4)

NGÔN-LUẬN

Năm thứ 4 số 785 — NHẬT BÁO THÔNG TIN NGHỊ LUẬN — Giờ 2 đồng

Ngày 6 tháng 8 (4m-lịch)

BIỆN THOẠI : 22.763 HỘP TƯ-U 50343

Chủ Nhật kinh Chủ Bầu : HOA-ANH

TOÀ SOẠN VÀ 101-SƯ : 126 ĐƯỜNG LÊ LAI — SAIGON

NHỮNG LỜI NÓI CHÓT TRƯỚC KHI NÍN BẮT ÁN: CHÍNH ĐẠI TƯƠNG JACQUOT HẠ LỆNH ĐÁNH TƯƠNG: LÀ KẾ CHIẾN BẠI, Ý NGUYỄN KHÔNG ĐẶT, TỘI CAM CHƯ NGO: TỘI KHÔNG ĂN NHẬU GÌ mà công BÌ TÙ ĐÀY THẾ NÀY HU HU..!

SAIGON — 9 giờ 20 sáng qua

Tòa Quản Sát phán quyết chép
tóm tắt nói chung các can phạm
trước khi bắt đầu:

Pháp áp dụng luật ngoại:

Thứ nhất: Vua là vua của lui

Thứ hai: Vương quang Nhượng

lòng làng iới cùm phái thê

về của Tòa Công chúa Ông Úy

Vua Chánh Văn

Thứ ba: Ông Nhượng

Chính là cho khát không có gì

thết xác giáp chung với vua

và các vua

Thứ tư: Ông Nhượng

Chính là nhân danh Công lý

pháp & Ông ta can thiệp

để khát không có gì

nhưng ông ta không biết

ÁNH LÚA DÔNG ĐÔ

TIẾU THUYẾT DÀI CỦA HOA-DIỆP THU-LANG

CHƯƠNG III

Người em trai

Tiếp theo

Giữa lúc đó Phượng Tuyền quay ngoắt lại, bắng minh chạy vút về phía vườn cây, theo đường hướng Phan Tuân vừa chạy lúc nãy, rồi lại băng thành lén lỏi qua những khóm cây rậm, chàng thanh niên chạy về lối công vuông sau — nơi mà chàng đã cung Phan Tuân vượt tường vào đây lúc chập tối.

Chàng đã thuộc đường lầm, nên dù trong vườn cây tôi àm thầm, lách mìn mìn dưới những vòm lá dày đặc không một ánh sao, chàng vẫn không nhầm một bước!

Quá hổn động, đường lùa lùa xả như những bông ma đang rợt trong đèn thành vắng, Phượng Tuyền đã tòi bén cách mấy khóm mìn đơn gò bờ tường Chợt cõi nồng là cảnh xót xa, rồi có tiếng gọi khé:

— Công tử Phượng Tuyền đã trở ra đây à? Mời công tử hãy dù theo cháu!

Đó là tiếng nói của Lan Nhì. Cái bóng trắng tráng và nhô hèn của người dầy tòi gáy trung thành hiện ra trước mắt Phượng Tuyền, và thon thoát, nhô nhăng lướt đi. Phượng Tuyền lén lẩn bước theo gót Lan Nhì, miệng thì thở hổn.

— Lan Nhì đây à? Nhà người đã gặp Phan tráng sáu tối đây chưa?

— Thưa, đã! Phan tráng sáu khiêng theo cát. Tường Cảnh nhà!

— À! Hay lắm! Thế hiện giờ Phan tráng sáu đâu?

— Thưa, cháu đã mò công vuông sau để Phan tráng sáu ngoài rì! Hiện tráng sáu đã vượt qua hào nước, và đợi công tử ở mìn bờ sông; tráng sáu đến cháu дол công tử ở đây để dẫn đường cho công tử...

Chứng tôi cùng lén xe, nghe ragazzi chém chiếc áo quan.

Bà Cú đưa mắt nhìn tôi, rồi lắc đầu.

Tôi... thưa... thưa...

Xe bắt đầu chuyển bánh.

Mưa vần rật rật đáp vào mìn xe, tạt hòn vào phia trước, uất cát áo bà Cú và tôi. Gió cứ xin rít thổi vào xe như muốn nhấn bỗng chiếc xe lên. Lanh quâ! Hai hòn rảng của bà Cú cầm cắp đánh vào nhau.

Xe tang của chúng tôi vừa chạy ra được vía ba thước thì một chiếc xe tặc xi gác vào vía hè. Từ trên xe, một bông người nhảy xô xuống đường và chạy theo chúng tôi:

Qua lối mòn đất đầy đất như một tẩm mản tráng đục, chúng ta nghe ấy vang tai guyi chóng tôi.

Tôi hỏi bà Cú:

— Hình như... cậu Cương...

Bà Cú lén vội vàng nói báu hâm hâm xe lại. Cung bám lấy thành xe, nhảy lên. Quán áo của Cung rớt đầm. Mặt của Cương xanh như lá lết. Xe lật chạy.

Cương đặt mày tay lên trán áo quan. Nước mưa trên mặt Cương chảy xuồng, mìn sơn trán áo quan cẳng đờn hòn, tuoi như mìn mòn còn non hòn. Cố thắt xó mồc ốm của Cương. Trong khung mày của Cương nhung giờ nước lầm lâm long lanh. Nước mìn... làm lè, róng rắt mồc... nha chăng?

Cương lèng lèng cuống chát vào mìn. Bà Cú lèng lèng ngồi thi hinh vào mìn gó. Tôi lom khom đứng giây, mặc thết chép áo mìn chà cho đùi rei. Cả ba chúng tôi đều im lặng.

Thế thống chúng tôi bắt gác cái nhẫn của nhau, rứt chúng tôi với vang quay di phia khác hặc cu xuống nhín sìn xé.

Tiếng mìn xé nén dồn đồn ứa như một đĩa hát cũ dong lấp di lấp lòi mìn mây tiếng kêu rên ai oai. Cố lè bà! Cú không chịu được cái địp khóc nhau mìn không bao giờ, giàm hòn vía nhung lúe như này.

— Cố Liêm đã bót chua, cậu Cương?

Cương ấp úng trả lời cho qua chayen:

— Да... да... đó... nhiều lâm rùi...

Bà Cú tiếp tục:

— Cố cháu bé... cháu có khỏe không?

— Cố con bà, cô ạ!

Dè chừng cháu được hơn ba tháng rồi nha. Tôi có lò giam cho Cố Liêm. Đang ôn đầu thu cô ấy mìn, lại canh sinh nến nến mồi thiêt là, khố khố chí. Nghé bà! Cố đãi đón con thứ bà Cố Liêm, tôi nhín chép cõi tài trước mặt, tôi thương kiêu Ngực quá. Nước mắt rò rò, tôi phai lấy khay tay để che mặt.

Bà Cú vần vùi tinh không đé dí dẹp khó chịu đàm ròi trên mìn may đùi của Cương:

CHƯƠNG V

Đoạn kết

Sáng nay, trời đãt mù mịt trong lớp bụi bay thấp trên các nêu đường. Gió tan bạo quật ngã những hòn cây cao lớn.

Trên cao, những đám mây đen nghiệt lồng lộng cuốn vè chán trời thảm thảm. Một vòi canh hực hực nheo ánh phèo dài giùa cánh bão lợn của không gian.

Mưa to quá. Chóng lòi thành phèo bão hắc tài cho xe châm lèn vía hè, lui sát vào tận cửa, đe khỏi vùi chép áo quan cõi ngã nùi son mầu dò.

Tất cả đám mìn.. chỉ vùi vẹo cõi bà Cú và tôi.

Hiện nay Tây Đức..

(Tiếp theo trang 3)

tuyệt vời nhưng ông chí minh cuối và trả lời U thi đây, rồi

Tùy lại việc Erdard doa

không rõ ràng, người ta nhận

ta sẽ thấy và? Những điều rất

phát cuội cũng chỉ biến

Nhưng đường xá lộ rõ tên

quá tấp, tất cả nhà máy

và miền khứ đều vui vẻ nhà khói

tren sóng Rinh xà lan ha phải

cùng phai đi thành hàng 4.

Tàu không chờ lỗi vào bến

thì nó là hành dân đón tr

tiết kiệm, và

không chờ đợi tr

lòng hiếu khách

nhà hàng không

</

